

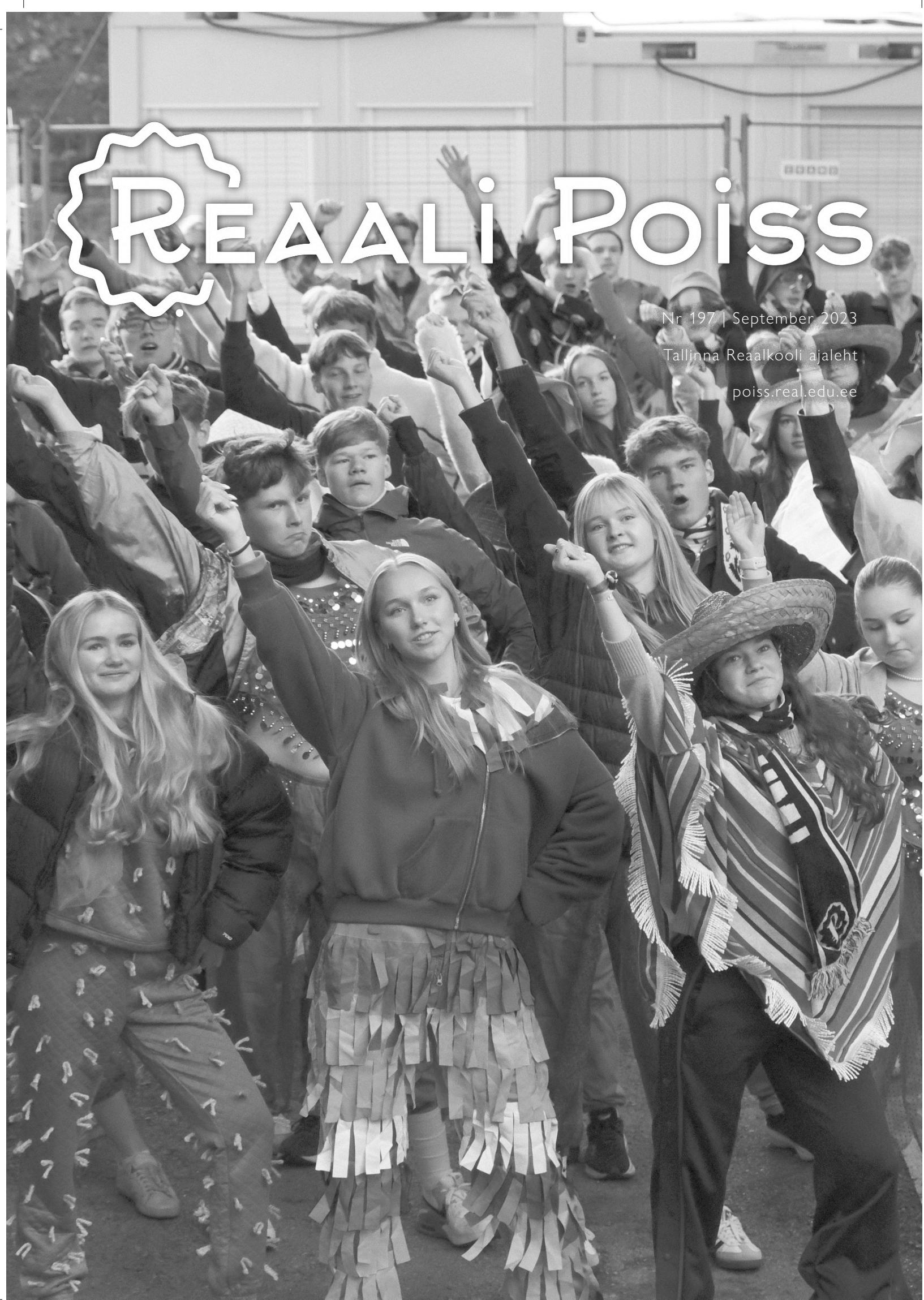

REAALI Poiss

Nr. 197 | September 2023

Tallinna Reaalkooli ajaleht

poiss.real.edu.ee

PEATOIMETUSE TERVITUS

Kui rebane koolimajja jõudis, olid tunnid juba alanud. Rebaste nädal oli tervele gümnaasiumile nagu välk ja pauk – suur hulk segadust ja möllu, mis möödus hoomamatult kiiresti. Ent nüüd on aeg end koolirutiini tagasi viia.

Esimene samm püsiva korra taasleidmiseks on füüsikatunnis päriselt kuulamine. Julgen väita, et need minu lennukaaslased, kes rebaste nädalal võetud materjali üle ei korranud, vaatavad siamaani sogaste silmade ja ammuli suuga füüsikaõpetajale otса. Midagi olulist jäi rebaste nädalal neljapäeval vist kahe silma vahel...

Teine samm on koolitoidu väärustumine ja seda mõtlen päris tõsiselt. Gümnaasiumiaeg on ilmselt viimane eluperiod, mil saad tasuta kõhu täis. Lisaks annab igapäevane sööklakülastus häid tutvusi terveks eluks! Kunagi ei tea, kas sinu kõrval sööb rammusat vastlakuklit presidendi poeg, kuulsa juristi tütar või mõni klatšihuviline õpetaja. Põnevate vestluste nimel tuleb julgus kokku võtta ja kellegi võõra kõrvale istuma minna.

Kolmas samm on uni. Pole midagi kadestusväärsemat, kui kuulda enda klassikaaslast mainimas, et magas täna

üheksa tundi. Sa tead, et tema on täna energiline ja potentsiaalselt rõõmsama tujuga. Kohv, Belief ja Nocco võivad tunduda lahendustena, aga und need ei asenda!

Reaali Poiss soovib uue kooliaasta puhul rebastele julget pealehakkamist, uurimistöölistele naljasoont ning abiturientidele mesimagusat und!

Birgit Reintam 139.c

SISUKORD

2 PEATOIMETUSE VEERG

3 STAADION

4-5 REBASTE NÄDAL

6-7 138 LAIAS MAAILMAS

8-9 KUIDAS FOLGITADA?

10 STREIGID JA HOLLYWOOD

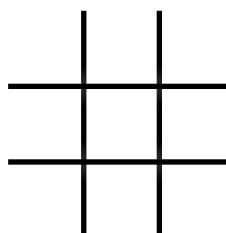
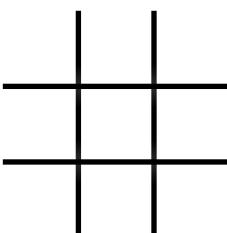
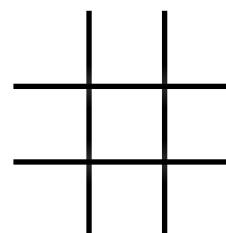
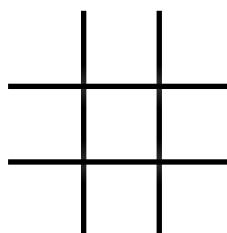
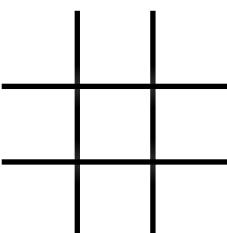
11 MÖTISKLUSI AMEERIKAST

12 NALJAKATEST ÖPILASTEST

13 JALGSI FOLGILE?

14. REBASELUULE

15 SÖÖKLA SUPERSTAARID

Mängi sõbraga trips-traps-trulli

MUISTISI JA MÄLESTUSI STAADIONILT

Sügise saabudes sai terve koolipere meenutada, miks palavas aulas seismise asemel koguneti kogu kooliperega spordiplatsile. Üheks kõige päevakajalisemaks kõmuteemaks sööklajärjekorras on kahtlemata saanud meie kooli viisnurkne staadion ja selle kiire lõpp. Senised ja eesootavad muutused on kaasa toonud ohtralt küsimusi ja hirmu tuleviku ees. Üritame rahustada lugeja närv ja tuua olukorrale selgust ning meenutada, mida kõike huvitavat staadioni salapärased nurgad näinud-kuulnud on.

Teadupärast toovad kaevetööd endaga ühes ainulaadseid võimalusi, seega ärgem heitkem meet! Aknast välja vaadates naeratavad tunnis unelejatele vastu loendamatud mullamäed ja erkkollastesse vestidesse ehitud arheoloogid – vaatepilt, mida tallinlane tihti ei kohta. Mullahorisondid joonistuvad niivörd hästi välja, et oleks patt pedosfääri kursuslastega ekskursioonile minemata jäätta. Saabunud on viimane hetk väljakaevajatega sina peale saada, et esimese lume saabudes kesklinna uhkeimatelt liivakuuhjadelt alla sõita.

Oleks võinud eeldada, et pindmistes mullakihtides figureerib rohkem staadionil rivist löödud hambaid kui eeslinna haruldasi muistisi, kuid arheoloogid on siiski ühteist huvitavat leidnud. Seni on pannud muinastealaste silmad enim särama haruldane graapan (loe: kolmjalgnoō). Ometi pole veel peavolumeedia esikaantele jõudnud hobuse skelett,

kondikava leiti pea täies hiilguses. Mainimist väärivad

ahjukahlide katked, vahva tinasödur, sõnnikukast, kuid on leitud ka arvestataval hulgal savitükikesi, ehteid ja palju muud. Gümnasistidel on sisimas süttinud lootuseleek, et arheoloogid leiavad väljakaevamiste jooksul muistse laevavraki või Lembitu säarelloo, et oma viimaseid õppeaastaid siiski neoklassitsistlikus stiilis hoone kelpkatuse all veeta. Elame, näeme!

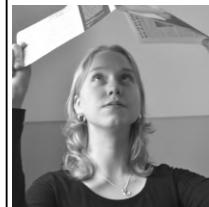
Kuigi staadionil on korraldatud rohkem üritusi, kui paberile saab panna, on see ka lihtsalt hea koht, kus kevadpäikest nautida, oma kalleid klassikaaslati halastamatult lumepallidega loopida või söögivahetunnis jalgpalli taguda. Tulevased põlved ei saa kunagi teada, mida tähendas rebaseniruna kell seitse hommikul Pitbulli loo „Timber“ järgi hoolikalt puusi hööritada, ise samal ajal külmast lõdisedes. Või pärast koolipäeva lõppu uue lennukaaslasega, õhupall nabade vahele surutud, pääkeseloojangusse galopeerida. Rebaste nädalal oli staadion alati ustav koht, kus värsked gümnasistihakatised sisestada saaks. Miski ei trumpa üle kooli sünnipäeval värskes õhus koogi söömist või pitsatellimuse ootamist, vabariigi aastapäeval „Kaerajaani“ tantsimist või tuletörjeõppuste evakuatsiooni. Spordiplatsil on korraldatud pingelisi

jalgpallivõistlusi ning selgitatud välja Reaali rammumees või -naine. Seni on üheks paljudest kevadekuulutajatest olnud abituriendid turnimine mööda igivanu müüre, rahvariideseelikud lehvimas. Iga reaalika mälusopis on „Oma laulu ei leia ma üles“ saatel pudireas kauaoodatud vaheajale vastu sammumine ja must-kuldse mütsi taeva poole viskamine.

Nüüd tagasi vaadates kipub tahes-tahtmata meel nukraks minema. Hoidkem süski pea püsti, kuna enne kui märgatagi jõuame, kerkib uus maja. Jääb üle vaid loota, et kunstmurul peetud üritused olid erilised suuresti Reaali Vaimu töttu ning et traditsioonid jäavat kestma ka uuel pinnal. Soovime rohkelt indu ja ainukordseid leide väsimatutele arheoloogidele, keda ootavad ees porised sügiskuud ja pakasesed talveilmad. Üks kõikide, kõik staadioni eest! **R**

Allikas: autorite erakogu

Johanna Paide

140.b

Reena Mikser

140.b

REBASTE NÄDALAST...

Kui nüud ülimalt aus olla, on kõige oodatum Reaali traditsioon muidugi rebaste nädal. Sellel aastal, 2023, said seda kõige rohkem nautida uustulnukad 141. lennust ja muidugi nende armsad õpetajad. Rebaste nädala teemaks olid riigid.

Kurjakuulutav 18. september oli lõpuks nii 139. kui ka 141. lennu jaoks kätte jõudnud. Ootusärevuses rebased ei suutnud ära oodata, missugune päev neid ees ootab. Koolis võis kohata erinäolisi gruppide: India, Mehiko, USA, Seeneriik, Saareriik ja veel mitmed. Kui ebamugavad ja kohati paljustavad seelikud olid selga sobitatud, algas ametlikult Reaali rebaste ristimine... Hundid said end töelise körgklassina tunda ja lasta oma rebastel täita iga nende soov, alates Hesburgerist burgerite ja poest suši või Beliefi toomisest kuni piinlike etteastete või isegi „WAP-i“ tantsimiseni. Pärast igavaid tunde ootas rebaseid Snelli staadionil sportmängud – jah, sportmängud. Oma treenitust said rebased demonstreerida muna vedamise, prügikotis jooksmise või koguni oma tiimikaaslate kandmisega – seda kõike mööda Snelli staadionit.

Järgnevatel päevadel ärkasid rebased koos päikesega, et tantsu õppida. „Don't stop the party“ sai rebaste nädala juhtlauseks, sest pidu töesti kestab veel ja kestis ka teisipäeval. Päeva lõpus ootas rebaseid hoopis mõttespordi mäng – viktoriin. Ragistatud ajud, higised käed ja ärevil olek, mis võistlejaid valdasid, tõid võiduedu Vana-Roomale. Kaotajatel polnud põhjust muretsemiseks, sest üsna pea said nad enda oskusi näidata kolmapäeval orienteerumisel. Vietnam'i grupp tegi kõigile silmad ette ja näitas, kuidas õigesti orienteeruda. Pärast seda seadsid kurnatud orienteerujad end vanalinna poole korteritesse, et oma kaotusvalu või võidurõõmu tähistada.

„On see öö või hommik?“ See küsimus valdas enamust, kes hommikul kella seitsmeks end auditooriumisse kohale pidid vedama. Algas hariv ja üks segasemaid loenguid, sest räägiti vandenõuteooriatest, mis ajasid kõik

Simone Saar

139.c

eelenevad teadmised Reaalkoolist ja elust täiesti pahupidi. Samal ajal nautisid sügavat und hundid, kes olid kooli jõudes kordades värskemad kui rebased.

Reede keskpäeval kogunesid kõik kirjud ja karvalised üheskoos Viru tänavale, et blokeerida sealne liiklus ja ühtlasi demonstreerida oma puusahöörítuste amplituudi ehk oma tantsuoskus. Usun, et kõigil osalistel ja pealtvaatajatel kordub ikka veel peas laulu refräänlause: „DON'T STOP THE PARTY“.

Reede tõotas midagi pühakku... Koolipäeva lõpus anti huntidele kõigest mõned minutid, et õnnis protsess koos mitmete töötubadega ette valmistada. Nii saabusid kohale rebased, silmad kinniseotud, kui hundid neid mööda kõige kahtlasemaid trajektoore töötubadesse vedasid. Pärast kiirkohtingut, tantsukursust ja palju muud suundusid rebased küünlavalgel aulasse. Laua taga istusid klassijuhatajad ja paar munka. Pühakku vande ja allkirja andmisega olid 141. uustulnukad pühitsetud täisväärtuslikeks Reaalkooli gümnasistideks – niiviisi lõppes 2023. aasta rebaste nädal. Aitäh korraldajatele ja kõigile, kes vähegi abiks olid! Aitäh ka rebsudele, et nii vastutulelikud ja eeskujulikud olite! ●

...LIHTSALT JA LÜHIDALT

Jakob Aus
141.C

Nagu paljud teavad, siis oli septembri kolmandal täisnädalal Reaali rebaste nädal. Tänavuseks gruppide teemaks olid riigid: Araabia Ühendmiraadid, Vana-Rooma, India, Vietnam, USA, Saarerii, Imedemaa, Seeneriik, Mehhiko, Vatikan, Inglismaa ja Hiina. Minul õnnestus sattuda Seeneriigi gruppi. Tegelikult algasid rebaste nädalaga seotud üritused juba 8. septembril, kui toimus rebaste koosolek, kus meile selgitati rebaste nädala plaani ja muid korraldusega seotud asju. Nädal pärast koosolekut ehk neljapäeval, 14. septembril hakkas kümnendikel pihta gruppide otsimine. Sama nädala laupäeval toimus meil esimene üritus koos oma grupiga. Selleks oli tutvumispidu, kus saime rohkem teada enda grupikaaslastest ja huntidest.

18. septembril see kõik algaski. Algас gümnaasiumi üks lahedamaid nädalaid. Esmaspäeval oli meil plaanis riikidevaheline spordivõistlus, kus võisteldi nii munajooksus, kotijooksus kui ka naistekandmises ning veel paljudel

erinevatel aladel. Teisipäeval oli kavas viktoriin, kus küsimused olid peamiselt 139. lennu kohta. Kolmapäeval toimus rebastel orienteerumine. Orienteerumises oli vaja igas punktis ülesanne edukalt sooritada: kõndida pimesi, praadida muna, teha tants ning võimalikult kiiresti pudel vett ära juua. Neljapäeval oli meil kell seitse hommikul juba loeng, kus meile räägiti maast ja ilmast ning Reaalkoolist.

Jõudis kätte reede, see kõige põnevam päev. Reede päeval olid meil viimased tantsuproovid ning kell 16 leidis aset rebaste *flashmob* Viru tänaval. Pealtvaatajaid oli üpis palju ja mina isiklikult jäin esitusega rahule. Pärast esinemist oli meil natukene aega, et keha kinnitada ja ennast ristimiseks valmis panna. Ristimistseremoonia nägi välja selline, et me pidime panema enda silmad salliga kinni, liikuma huntide juhtimisel koolimaja peal ringi ja täitma erinevaid ülesandeid. Lõpuks jõudsime me aulasse, kus rebased pandi gruppide kaupa ringidesse istuma. Meilt võeti silmakatted peast ära, avanes kurjakuulutav vaade – algas ristamine. Kõik kutsuti riikide kaupa ette ning pididime laskuma põlvele ja ristama käed, et vanne lugeda. Pärast vande lugemist ristiti meid mõõkadega täisvärtuslikeks Tallinna Reaalkooli gümnaasistideks. Laupäeval oli meil kavas traditsiooniline koristamine, mis toimus tänavu Männiku järve ääres.

Ma jäin väga rahule meie rebaste nädalaga, kõik tegevused olid väga toredad ja pakkusid võistlushimu. Tants oli ka väga lahe ja jäab pikaks ajaks meeel.

Piltide autorid: Chris Robin Talts
139.a, Karl Joosep Onoper 139.a,
Simone Saar 139.c

VIL! 138 MAAILMA VALLUTAMAS

Ellen Roper

Vil!138.a

Kuidas on, koolipere, kas olete 138-ndat juba igatsema hakanud? Ka põnevaim gümnaasiumitee saab paraku ükskord läbi. Meie lend jätkab seiklus mitmekesistel radadel: 112 lõpetajast 56 alustab õpinguid Tartu ülikoolis, 28 TalTechis. Eesti ülikoolidest on esindatud veel Kaitseväe akadeemia, EMTA ja Tallinna Tervishoiu kõrgkool. Oli ka üksjagu neid, kes võtsid suuna välismaale, sealhulgas võib mõne tuttava näo leida nüüd SSE Riist, Leidenist, EPFL-ist ja mujaltki.

Püüdsin pool tosinat lennukaaslast ülikooli alguse tuhina keskel kinni, et nende muljeid ja nõuandeid teiega jagada. Küsimustele vastasid:

Emma Erm, TalTech, tootearendus ja robootika

Emma Margaret Vaserik, Aarhusi ülikool, kognitiivne teadus

Albert Loog, Bocconi ülikool Milanos, majandus informaatikaga

Kristo Saakpakk, Tartu ülikool, arstiteadus

Karl Joosep Randveer, Amsterdami ülikool, ärimajandus (Economics and Business Economics)

Nora Liisa Suislepp, BIMM Instituut Berliinis, muusikaäri (Music Business)

Miss sind just sellele õppekavale tõi?

E. E.: Meile tutvustati koolis teaduspäeval Taltechi äri-IT eriala, mis mulle toona huvi pakkus, kuid kui hakkasin erialasid lähemalt uurima, siis köitis mind enim tootearendus ja robootika, mis pakkus võimalust reaalteaduseid loominguliselt rakendada.

E. M. V.: Minu huvid on üpris laialivalguvad ja interdistsiplinaarsed ning eriala valimine on alati hirmutavalt pea kohal hõljunud. Tundsin, et kuigi erialavaliku puuhul on huvid olulised, peaks suurem rõhk olema teadmiste hilisemal rakendusel. Seega kuigi mind paelusid keeled, psühholoogia, kasutajakogemuse disain, neuroloogia, filosoofia ja veel kõik muu, siis otsisin eelkõige õppekava, mis annaks hea põhja karjääriks ja jätkaks rohkem võimalusi avatuks. Kas see ka välja tuli, saame hiljem teada. :)

A. L.: Teadsin juba gümnaasiumi alguses, et tahtsin teha midagi, mis seondub tugevalt matemaatikaga. Algsest oli idee minna lihtsalt informaatikat õppima, kuid mingi hetk sain aru, et tahaksin õppida midagi,

mis on seotud natukenevi sotsiaalteadustega. Samas ei tahtnud puhast majandust ka õppida. Leidsingi siis „kompromissi“ ja siin ma olen.

K. S.: Peamiselt huvi inimese vastu: miks ja kuidas käed-jalad liiguavad ning miks mul nina kogu aeg tattine on? Ka kõik muu, mis arstimise kunsti juurde käib, tundus väga ahvatlev: haiglateskkond, prestiž, inimeste piinade leevedamine, huvitav tehnika ja ravimid, kõrge palk, laiapõhjaline haridus, mõtte- ja füüsiline töö käsikäes... Ühesõnaga, põnev!

K. J. R.: Mul on juba mõnda aega olnud eesmärk asuda õppima finantsvaldkonda, erialale, kus saan keskenduda nii majanduse õppimisele kui ka matemaatikale. Soovisin võimalikult vara selles valdkonnas teadmisi omada, ent Eestis bakalaureuses finantsvaldkonnale

spetsialiseeruda ei saa. Seega kaldusin välismaa poole. Kuidagi sattusin järgmisel hetkel Amsterdami ülikooli peale ja *voilà* – tundsin, et leidsin täpselt selle, mida soovisin. **N. L. S.:** Sellele erialale juhtis mind mu süda. Tõsisemalt vastates leidsin sellel erialal võimaluse kombineerida oma armastuse muusika vastu, majandushuvi ning oskused ja kire ürituskorralduses.

Milline nägi välja kandideerimisprotsess?

E. E.: TalTechi erialadele kandideerimiseks piisab vaid ŶIS-i avalduste esitamisest.

E. M. V.: Võrreldes teiste välismaa ülikoolidega, oli kandideerimisprotsess

erandlik. Positiivne oli, et kandideerimise tähtaeg langes hilisevadele, ebameeldivam aga, et tulemused avalikustati alles juuli lõpus. Pidin terve suve veetma teadmatuses, mis osutus omaette õpetlikuks kogemuseks. Dokumentide osas mingitele eritingimustele vastama ei pidanud: vaja oli lõputunnistust ja riigieksparte tulemusi. Siiani ei ole ma aru saanud, kas väliskandidaate hinnati

lõpuksamite keskmise hinde või valitud ainete keskmiste hinnete järgi (kuigi viimane tundub töenäolisem).

A. L.: Pidin sooritama SAT-testi ja selle tulemuse koos oma 10. ja 11. klassi hinnetelehega ülikoolile saatma. Samuti tahtis ülikool ka CV-d ja motivatsioonikirja.

K. S.: Kandideerimine toimub pingerea alusel, mis moodustub neljast toredast osast: eesti keele riigieksmi tulemus 30%, akadeemiline test 20%, füüsika-keemia komplektest 30% ja vestlusvoor 20%. Eksamid toimuvad juuli alguses üksteise järel. Valem sissesaadimeks on siiski lihtne: pane keemias ja füüsikas tähele, võta 12. klassis Tartu ülikooli vastavad kordamiskursused ja harjuta kodus mõnusalt pleedi sees õigekirja ja kirjandi kirjutamist. Ka kõige nõrgem reaalikas ületab ilusti lävendi, muretsemiseks põhjust ei ole. Juba õpinguid alustanud rahvalt saab täpsemaid näpunäiteid.

K. J. R.: Meeletu dokumentimajandus – olen väga tänulik õpetajatele, kes kirjutasid soovituskirju, ning Kaie Jõele, kes valmistas kõik ette (*ca* 10-15 erinevat dokumenti). Kandideerimiseks minu erialale piisab önneks dokumentide esitamisest ehk ma ei pidanud sooritama sisseastumiskatseid. Alguses olin viimase suhtes pisut skeptiline, et kas on ikka piisava konkurentsiga jms, kuid pärast uurimist sain teada, et esiteks, vastuvõtmise tase (*acceptance rate*) on siiski üsnagi selektiivne ning teiseks, väljakukkumise tase on *ca* 50%, mis viitab rohkele konkurentsile õppekavasiseselt.

N. L. S.: Kandideerimine käis läbi

Emma Erm

Emma Margaret Vaserik

Albert Loog

videointervjuu, kus tuli teha ettekanne enda valitud kitsendatud teemal etteantud valdkonnas. Mina tegin oma ettekande uue platvormi TikTok'i mõjust muusikatööstusele (muusika turundamine, muusika loomine). Pärast videointervjuud sain tingimustega kutseõpingutele. Löpliku sissesaamise tagasid inglise keele, matemaatika ja eesti keele eksamitulemused.

Mison seni olnud suurimad üllatused (positiivsed või negatiivsed)?

E. E.: Kindlasti Taltechi ülikoolimelu! Enne lõplikku erialavalikut oli mul visioon, kuidas lähen hubasesse tudengilinna Tartusse Emajõe äärde õppima, kuhu läksid ka 90% mu lähedasematest sõpradest. Kartsin, et vana tuttav Tallinn jääb Tartu tudengkonnale igati alla, kuid õnnes olid mu eelaimdused valed. Loengud pole veel kuudki kestnud, kuid erinevaid tutvumisõhtuid, pidusid, firmatutvustusi ja tudengiorganisatsioonide värbamisi on toiminud hulgi. Teiseks, reaalikad hoiavad kokku. Ülikoolis olen saanud lähedasemaks nii enda lennukaaslastega kui ka reaalikatega vanematelt kursustelt ning kampusel ja üritustel on reaalikaid pea alati gruppides liikumas näha.

E. M. V.: Üksinda välismaale kolimine on mind oma ebamugavusega positiivselt üllatanud. Need õppetunnid, mida olen uutes olukordades nii enda kui ka teiste inimeste kohta omandanud, on arvukad ning hindamatud. Harjumist vajab ülikoolide ülesehitus, mis vastutuse täielikult individuile asetab. Ülikoolis on omandatavate teadmiste hulk täielikult sinu enda panuse küsimus, õppejõud juhivad sind lihtsalt „õige“ suuna poole.

A. L.: Ülikoolis on õppimine täiesti teistsugune – ise vastutad selle eest, et asjad selgeks saad ning keegi sinu järgi ootama ei jäi. Samuti, erinevalt vägagi turvalisest Tallinnast on Milaanos ösel üksinda kõndimine ohtlik. Kui tahad oma elu ja maise varaga ösel peolt koju jõuda, siis pead kasutama ühistransporti või takstot.

K. S.: Senise pooleteise nädala jooksul tundub kõik üllatavalt tehtav ja õppejõud on täitsa toredad. Magada saab, Tartu on mõnus ja anatoomia on ka tegelikult täiesti õpitav.

K. J. R.: Minu jaoks on küllaltki uus see, et mul on nii palju vaba aega. Eks see on alguse værk. Iseõppimisele on küll väga palju

röhutud, aga ka sellega jääb hetkel aega üle. **N. L. S.:** Täna ei ole mul ametlikult veel semester alanud, hetkel on käimas eelnädal. Suurimaks positiivseks üllatuseks on olnud inimesed, kes on lihtsalt superavatud. Eestlasena olen ikka harjunud selle natuke veidra piinlikkusega uues seltskonnas, aga siin ei olnud seda üldse. Halvimaks üllatuseks on sakslaste ja brittide asjaajamine. Lühidalt öeldes istusin ühe nädala jooksul 7 h infotelefoni otsas, sest kuidagi oli kõikides dokumentides minu nimeks Nora Liisa Liisa Suislepp.

Kas tead juba, kuhu plaanid suunduda pärast õpingute lõppu?

E. E.: Edasised plaanid on veel hägusad, kuid hetkel kaalun magistrit välismaal. **E. M. V.:** Suhteliselt töenäoline on, et tahaksin oma akadeemilist karjääri vähemalt magistrikraadini laiendada. Täpsema valdkonna osas loodan selgust saada praeguste õpingute jooksul. Ilmselt oleks ka magistrikraadi kasulik omandada mõnes välisriigis, arrestades seda, et minu erialale vastav haridus on oma arengus veel algusjärgus.

A. L.: Aus vastus on ei. Töenäoliselt lähen edasi tegema praeguse erialaga seonduvat magistrit, aga samas ei või kunagi teada, mida tulevik endaga toob.

K. S.: Eks ikka residentuuri edasi, praegu tunduvad radioloogia ja patoloogia omamoodi huvitavad, aga eks vaatab, mida elu toob. Uudistan kindlasti ka teisi erialasid.

K. J. R.: Absoluutset! Eesmärk on pärast bakalaureust astuda otse magistrisse – kas seda nüüd Amsterdamis või mujal, on vara öelda, kuid hetkel kujutan ette

Amsterdamis õpingute jätkamist. Erialal jääks jätkuvalt finantsvaldkonda, loodetavasti saan spetsialiseeruda varahaldusele. Pärast õpinguid on aeg karjääriga jätkata.

N. L. S.: Kindlalt ei tea midagi ette, lasen elul kulgeda. Huvitav oleks töötada artistide mändžerina või projektijuhi kontsertidel. Ma olen natuke rahutu hing ja tahaks hästi palju näha ja teha, seega olen ka mõelnud pärast Berliinis bakalaureusekraadi omandamist

minna aastaks Italiasse või teha veel teine bakalaureus psühholoogia erialal.

Lõpetuseks mõni soovitus neile, kelle gümnaasiumitee veel kestab?

E. E.: Rebastel soovitan võileivad keldrikorrusele jäätta ja geograafia töölehti alustada varem kui reede öhtul. 140. lennul soovitan uurimistöö kirjutamist alustada kohe ja abitrientidel varakult ülikooli uurida, et mitte välismaa tähtaegu maha magada. Muidugi lihtsam öeldud, kui tehtud.

E. M. V.: Soovitan võtta Reaali pakutud võimalustest kõik, mida üldse võtta annab. Väärtustan teadmisi ja oskusi, mida tänu Reaali akadeemiliselt tugevale keskkonnale nüüd oman. Lõpetuseks trafarett: ole rahul just sellega, mis sind praegusel ajahetkel elus ümbritseb. Seda hetke ei saa sa enam sellisel kujul kunagi tagasi, mis teebki selle niivõrd väärthuslikuks!

A. L.: Aeg (eriti just 12. klassis) läheb koomiliselt kiiresti, nii et kasuta kõiki võimalusi koolielus osalemiseks ja ühtse klassi ja kooli vaimu nautimiseks, sest ülikoolis seda sellisel kujul ei ole. Nagu klassik on öelnud: „Ela laiffi“.

K. S.: Jumala eest, maga mõnusalt unetunnid täis!

Vaata enda sisse ja küsi, kas ma tõesti tahan sotsiaalmeediat sirvida või on olemas midagi lahedad ja arendavat, mida ma tegelikult selle asemel teha tahaks? Kindlasti mine töövarjuks, minu kõige meeldejäävamat hetked gümnaasiumist olid just arstide varjutamised. Ega muud moodi ei saagi pärisele teada, mida huvitavat mõni elukutse endas sisaldab.

K. J. R.: Mulle kõlas alati nii klišeelt kui mõni vilistlane ütles: „Nautige oma kolme aastat, see läheb nii kiirelt.“ Uskumatu tunne oli, kui hommikul pärast lõpetamist Russalka juures kõik koos kooli hümni laulsite ja mõistsin, et see kõik möödus nii kiirelt. Et tegelikult ei tahaks veel minna. Tõesti, võtke maksimum, nii uued rebased, meie rebased ja ilmselgelt praegused abituriendid.

N. L. S.: Ärge stressake liiga palju, sest gümnaasium peaks olema üks elu lahedamatest aegadest. Kui oled juba selle teekonna lõpus ja on vaja teha erialavalik, siis soovitan jälgida oma südant. Praegu on aeg võtta riske ja võimalus kujundada oma edasine elu endale meeldivaks. Tee seda, mida hing ihkab, sest oma südant ignoreerides jääb see sind lihtsalt piinama.

Sigrid Anton 140.a	Ingrid Hints 140.a
Helena Tõnise 140.c	

1. Kuidas üldse piletit saada?

Õhinate täis folgitaja soetab oma festivalipassi juba detsembri alguses esimesel müügipäeval ning saab ülejääanud pool aastat rahulikult hingata ja folki oodata. Kui jõuluootuses läheb aga suvi meehest ära ja äkitselt on käes juuni ning passi ikka pole, on ka sulle lahendus. Viljandi folgi alguseni liigub erinevates gruppides veel palju hulkvaaid piletideid, mida endale soetada, kui oled valmis veidi suuremaks väljaminekuks. Alati võib sõpradelt-tuttavatelt järelejääanud pääsmeid lunida või hirmutada kedagi festivali õudusjuttudega ja seejärel

altruistlikult pakkuda ennast ise jubedale üritusele minema. Kui on aga suur soov korraldajaid rahaliselt toetada, võid rahus folgi alguseni oodata ja ostaa endale iga päeva jaoks eraldi passi, makstes kokku umbes neljakordset alghinda.

2. Kuidas jõuda Viljandisse ja sealte edasi folgil?

Vaieldamatult on köige lihtsam sõita Tallinnast Viljandisse rongiga, mis väljub viis korda päevas. Vahell lisatakse tippsündmuse ajaks graafikusse täiendavaid väljumisi ja õhtusi erironge. Mujalt Eestist saab folkloorifestivalile näiteks bussiga. Auto võib tunduda mugava lahendusena, kuid ülerahvastatud festivalilinnas kipuvad liiklusolud

väga kitsaks kujunema. Linna väiksus on tegelikult suur pluss: kõik oluline jäab vaid lühikese jalutuskäigu kaugusele, lisaks on Viljandi linnas ja maakonnas bussisõit tasuta. Eelmainitule on mõnusateks alternatiivideks Bolti tõukeratas, kohalik takso või jalgratas.

3. Kus puhata pärast tantsu ja tralli?

Kui viimaste kontsertide ajal hakkab väsimus peale tikkuma,

on hea teada, et kuskil ootab sind voodi, kus taastuda, et jaksata järgmised kolm õhtut samamoodi trallitada. Folgi nädalavahetusel ehk Viljandi turismihooaja tippheetkel on enamasti kõik voodid ja kogu põrandapind viimseni välja ürititud ning hiljaks jäädes võib ööbimiskoha leidmine olla peaegu võimatu. Seetõttu tasub selle peale mõtlema hakata juba talvel või lausa sügisel. Alati on kasulik leida endale Viljandis sõpru-tuttavaid-sugulasi, kelle põrandapinda kasutada. Lisaks võib ööbida festivali telklas, kui tekib soov ühes loodusega elada. Viljandi Vabas Waldorfkoolis ehk festivali tudulas saab mõistliku raha eest nii ööbida, pesta kui ka süüa, aga sinna pääsevad vaid kiiremad, nii et jalg tuleb varakult ukse vahelle saada. (Kui aga jääd ööbimisega hilja peale, mis Helenaga kindlasti ei juhtunud, pead arvestama selliste lisakuludega nagu 40-minutiline öine kojusõit ning 50-eurone taksoarve – huvitav, kuid välditav.)

4. Kuidas kõht JA rahakott täis hoida?

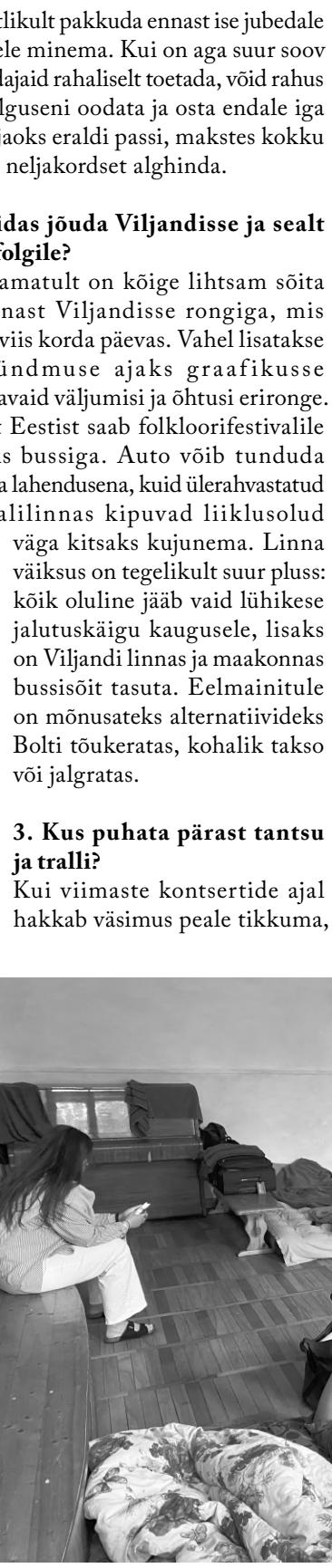
Lõpuks on kätte jõudnud juulikuu viimane neljapäev ning oled jõudnud looduskaunisse Viljandisse. Pärast pikki järjekorras veedetud tunde, on sul viimaks käepael ning festival võib alata.

Meeleolu hilisel kontsertil / Helena Tõnise

FOLK GUIDE:

Nagu paljud teised kultuursed inimesed, jõudsid ka mitmed reaalikad sel aastal suve tippfestivalile – Viljandi folgil. Omasid hoides jagame nippe folgitamiseks, et koolikaaslastel järgmine festivalikogemus veelgi parem tuleks.

Tavaline hommik folgi tudulas / Sigrid Anton

KUIDAS FOLGITADA?

Kõigepealt vaata kavast järele, millistele kontsertidele minna tahad ning kuidas samal ajal kolme kohta jõuda. Et selleks energiat jätkuks, saad kohapealt endale soetada 6-eurose jäälkohvi või 12-eurose šašlōki. Kui aga rahakott seda ei talu, soovitame piirduda Selveri 16-sendiste mitmeviljakuklitega, julgemad võivad proovida neid ka festivaliale smugeldada. Vahelejäämise riski maandamiseks tasub festivaliale siseneda körvalväravatest, kus korraldajad pungil taskutetele vähem tähelepanu pööravad, või teha endale turvameestest mõned sõbrad.

5. Festivallast tüdinud?

Kui mingil põhjusel peaks suurepärasest muusikast ja mõnusast seltskonnast üle viskama, on armsas Viljandi linnas palju teha. Seal on järv, kus saab ujudada... Ja siis ongi juba mõistlik tagasi festivaliale minna.

6. Mismoodi saavutada säästufolk ehk võimalikult rahakotisõbralik variant?

Kui folgipassid, toit ja majutus tunduvad kontimurdva hinnaga, siis leidub ka üks üllatavalalt hea hinna ja kvaliteedi

suhtega pakkumine. Nimelt saavad folgi vabatahtlikud osa korralikust motivatsioonipaketist, kus on festivalipilet, toitlustus, vajadusel majutus ning lisaks kuhjaga uusi tutvusi ja sõpru. Võimalik on nautida nii folgimelu kui ka panna käed külge ühe Eesti suurima rahvamuusika ürituse korraldamisel. Et vabatahtlikus saada, tuleb enne folki koduleheküljel registreeruda ning selleks peab olema täisealine.

7. Kuidas märsilohistajatega sammu pidada?

Viljandi folk on omamoodi stiilisündmus, kuhu tasub selga panna oma kõige värvikamat riided, sest tavalised ühiskondlikud riitetusnormid folgil ei kehti. Folgitajaid on mitmel korral kutsutud märsilohistajateks oma hiilgavate kottide, sandaalide ning värviliste pükste ja seelikute pärast. Seetõttu ei tasu folgil end tagasi hoida ning see ongi hea koht, kus oma skandaalseid Humana leide katsetada. Tuleks aga valmis olla ootamatuteks ilmaoludeks nagu päikesepaiste ja tugev vihm ning varustada ennast vastavalt päikesekreemi ja aukudeta vihmakeebiga. Folgitaja kõige tähtsamad riideesemed on aga muidugi head jalanõud, ilma milleta on juba esimeseks öhtuks jalad villis. Selle vältimiseks tuleb

võtta kaasa oma kõige mugavamad (ja kindlasti väga stiilsed) jalavarjud, et saaksid pühapäeva öhtuni seisud. Alati võib ka astuda paljajalgsete folgitajate parteisse, mis on eriti kasulik just vihma ajal: teistel jalanõud lirtsuvad, aga sinu jalad saavad just puhtamaks.

8. Lihtsalt vaatamisest jäi väheks?

Tunned, et lihtsalt kuulaja rollis olemine ei kõditanud piisavalt närvne ning folgilava võiks olla sinu teine kodu? Ka selle eesmärgi jaoks on olemas sobiv abinõu. Kümme päeva enne folki algab Eesti ETNO laager, kus noored pillimängijad õpivad mängima Eesti ja muude riikide pärimusmuusikat. Lõpetuseks nauditakse koos pärimusmuusika festivali ning antakse ka mõned kontserdid. Igal juhul on ETNO laagris koos superäge seltskond pärimusmuusikast lugupidavaid noori. Julgemad võivad *pop-up* kontserdi püsti panna ka keset Viljandi rahvarohkemaid tänavaid.

Nende nippide abil on kõigil võimalik leida endas sisemine folkar ja nautida Viljandi pärimusmuusika festivali iga oma keharakuga. Muuhulgas tasub märkida kalendrisse järgmiste folgi kuupäevad (25.-28. juuli) ning piletimüügi alguse kuupäev (1. detsember). Kohtumiseni folgil! 🎶

Kuklid ja rätikud / Helena Tõnise

Kontserdid Viljandis / Sigrid Anton

HOLLYWOODI STREIGID JA SINA

Artikli info on 15. septembri seisuga

Mis on streigid ja kuidas need toimivad? Seda detailsest seletada on selgelt liiga palju selle artikli jaoks, aga konteksti huvides saab lugeja lühikokkuvõtte. Streik ehk tööseisak tähendab, et palgalised keelduvad töötamast, enne kui nende nöudmisi pole täidetud. Esimene teadaolev streik toimus vaarao Ramses III ajal, nekropoli kallal töötanud käsitöölased lahkusid töökohalt pärast seda, kui nende palku ei olud makstud. Nende tasu tõusis.

Tänapäeval korraldavad streike enamasti ühingud pärast seda, kui läbirääkimised tööandjaga ei õnnestu. Streikimise ajal on levinud tegevus pikettimine, mis on töökoha juures siltidega kogunemine, tihti eesmärgiga veenda teisi töötajaid mitte töötamast ning tömmata streigile tähelepanu.

Hollywoodi streigid

2023. aasta suve alguses hakkasid Hollywoodi kirjanikud ja näitlejad meelt avaldama. **WGA** (Writers Guild of America) ja **SAG-AFTRA** (Screen Actors Guild – American Federation of Television and Radio Artists) pole koos streikinud 1960. aastast saati, kui võideti paremad tööttingimused ja pensionid. Eeldataks, et praegune streik kasvab sellest ja ka teistest ühingute varasematest streikidest suuremaks. Streigitakse **AMPTP** (Alliance of Motion Picture and Television Producers) vastu, mis esindab Hollywoodi stuudioid.

Streikijatel on mitmeid nöudmisi. Osa kirjanike sissetulekust moodustavad residuaalid, mis on teatud protsent nende kirjutatud meedia kasumist, vörreldatav litsentsimaksetega. Residuaalide arvutamine on keeruline protsess, aga kirjanike väitel on need langenud märgatavalt viimase aastakümne jooksul.

Voogedastusplatvormid on samuti murekoht, sest mitmed lepingud kehtivad ainult televisioonile ja filmidele, seega ainult internetis avaldatud materjalil kirjanikud ja näitlejad ei saa nii palju palka kui teised. Voogedastusplatvormide meedial on ka väiksemad residuaalid.

Nii kirjanikud kui ka näitlejad soovivad

ka garantii, et nende töid ei asendataks masinõppaprogrammidega. Selle garantii soovi vallandas stuudiote pakutud idee kutsuda taustanäitlejad vaid üheks päevaks tööle, skaneerida nende näod ja edasistel päevadel lisada nad arvutiga taustale. Probleem on siinkohal omand – kellele võib kuuluda õigus kasutada teise inimese nägu?

Streigid ei tähenda, et Hollywoodis ei tohi üldse filmida. Väiksemad stuudioid võivad pidada ühingutega iseseisvalt läbirääkimisi ning artikli kirjutamise ajaks on üle viiekümnne filmi saanud loa palgata streikivaid näitlejaid. Näitlejatel on lubatud osaleda süzeeta projektides, näiteks tõsieluseriaalides ning dokumentaalides.

Muidugi on konfliktse olukorraga kaasnenuud palju lahkhelisi. Väidetavalalt lõppesid streigieelsed SAG-AFTRA ja AMPT vahelised läbirääkimised pärast seda, kui AMPTP direktor Carol Lombardini ärgitas SAG-AFTRA esindajaid olema „tsiviliseeritud“ ja mitte streikima, mida nad võtsid solvanguna. SAG-AFTRA president Fran Drescher olevat vastanud, et nüüd streigivad neil kaks ühingut. Hiljem, kui SAG-AFTRA liikmed pikettisid Barham Boulevardi tänaval, lasid AMPTP stuudioid selle tänavu viigipuid pügada. Tänaval teisel pool olevad puud jäeti puutumata. Ühingud nägid seda kui kättemaksuhimelist käiku, sest pikettivad töötajad olid California kuumuses nende puude varju kasutanud.

Mida tähendab see meile? Peamiselt Ameerika meedia tootmise katkest, K-draamade ja „Önne 13“ vaatajaid need streigid ei mõjuta. Võib-olla on see võimalus laiendada oma meediaallikaid, näha, mida vähem kuulsad filmitegijad pakuvad. Loodetavasti lõppeb streik sellega, et paljude lemmiksaadete loojad saavad täisvärtusliku kompensatsiooni. **R**

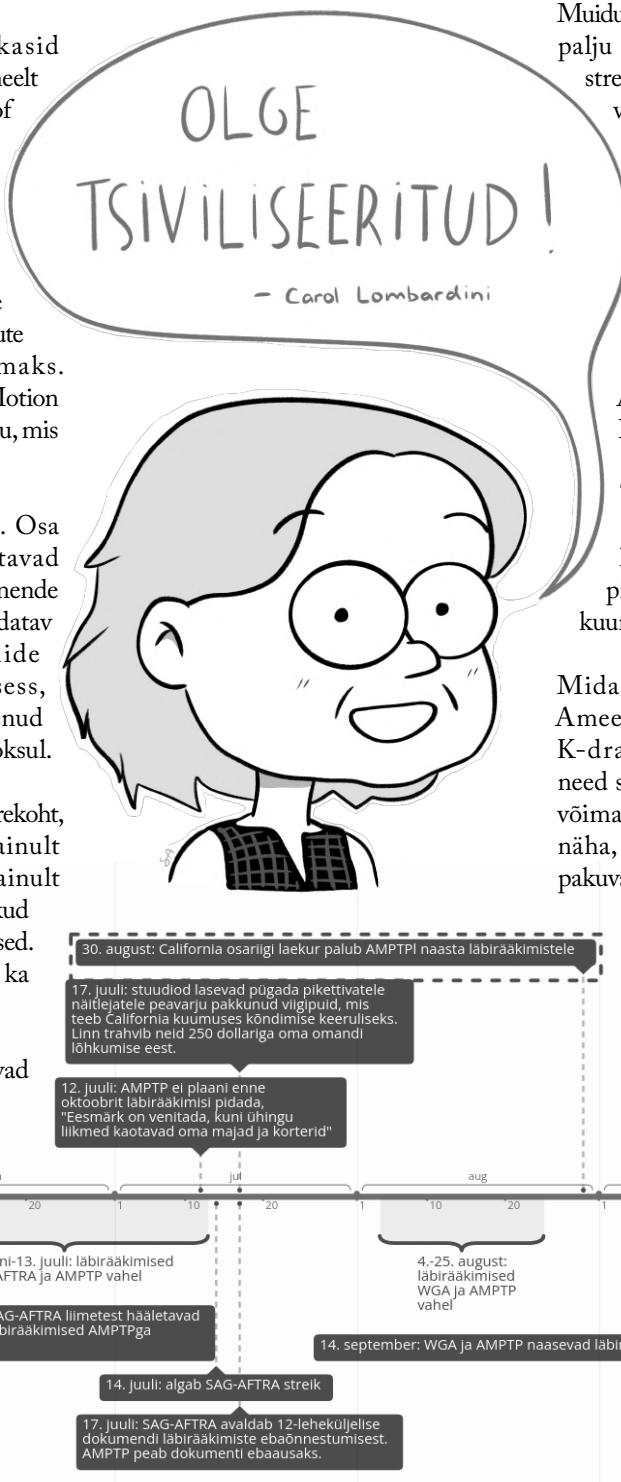
*Uudised 1. oktoobi seisuga:
WGA streik lõppes 27. septembril, mitmed ühingu nöudmised täideti. SAG-AFTRA streik kestab endiselt.

Illustratsioon:
Sigrid Anton 140.a

Mölder

139.a

KUI DREAMY ON AMERICAN DREAM TEGELIKULT?

Sel aastal veetsin kuu aega oma suvest tavapärase Eesti randade, maapoodide ja rabade asemel USA-s. Küllastasin kaheksat väga eriilmelist osariiki ning sain aru, et minu arvamus *American Dream*'ist oli tegelikkusega vörreldes üsna erinev.

Kauge sihtkoht sai valitud, kuna kolm aastat tagasi Taanis elades leidsin seal USA-st pärit tüdruku, kes on siiani mu parim sõbranna. Enne tema juurde Missouriisse jõudmist veetsin aga nädala New Yorgis. Tunnen end tavaliselt suurlinnades hästi, sest see pakub võimalust enda rahvarohke olemuse töttu säilitada teatav anonüümsus, samuti naudin mitmekesisust. New York seda kõike ka pakkus, kuid siiski oli temas midagi, mis tekitas minus kogu seal oldud aja väljal teatavat ärevust. Arvan, et selleks oli ootamatult väike hulk loodust (peale Central Parki ei ole pea mitte kuskil ei puid ega muru) ning samuti toimekas ja intensiivne linnamelu ise. Selle kõrval aga pakkus New York meile palju kvaliteetset kultuuri, mille üle oli mul väga hea meel.

Urban hell'ist liikusime edasi täiesti teistsugune skeenega kohta: meid ootas USA maapiirkond, täpsemalt Missouri osariik. Vahe New Yorgiga oli drastiline: valdavalt arrogantsete ja kiire elustiiliga newyorklaste asemel olime nüüd ümbrisetud rahuliku elutempoga sõbralikest farmeritest. Saan aru, et see kõlab praegu stereotüüpiseerimisena, kuid sealne olemine oli täpselt sellele kirjeldusele vastav. Linnakära kõrval oli selline vaheldus aga tervitatav. Samuti saime kogeda klassikalist USA eeslinna elamust, kus ükskõik kuhu vaadates on kõik majad silmapiirini samasugused ning iga maja ees paikneb vähemalt kolm suurt maastruit. Sellele lisaks ehtis mõnda maja ka Trumpi pooldajate lipp, seega kogemus oli üsna autentne.

Kuna aga riik on suur ja avastamist oli palju, suundusime üsna pea *road trip*'ile. Võtsime suuna mägise Colorado poole, läbides selle 13-tunnise sõidu jooksul kahte ajatsooni piiri. Juba see fakt iseenesest, et riigisiseselt on võimalik sõita nii pikalt järjest, oli minu jaoks täiesti vapustav. Erinevalt Missouri maisipöldudest pakkus Colorado töeliselt lumavaid mägiseid vaateid. Märkamatult olime jõudnud 3000 meetri kõrgusele, kus pidin enda ameeriklastele seletama, et

Eesti suurim „mägi“ on sellest üle kümne korra madalam. Kui eelnevalt olime olnud üsna linnalähedastes kohtades, siis nüüd pakkus Colorado töelist looduspuhkust.

Colorados aga meie loodusretk ei löppenud, sest võtsime suuna edasi Wyomingu osariiki, kus küllastasime Yellowstone'i rahvusparki. Lisaks imelistele geisritele nägime sealses looduses karu ja hulgaliiselt põtru. Kuigi sealne loodus oli töeliselt kaunis ja meeletejääv, võtan endaga Yellowstone'i kaasa hoopis ühe inimestevaheliste suhetega seotud seiga. Nimelt olin üllatunud, kui pea iga avaliku asutuse ukse peal olid sildid, mis keelasid relvaga siseneda. Selles enda üliliberaasetele ameeriklastele teada andes ei saanud nad aru, et miks ma nende jaoks paraku nii tavapärasest asjast nii palju arvan. Sellele vestlusele järgnes aga seik rahvuspargis, kus rahulikule kose juurde

viivale metsarajale oli mitmelapse selise pere isa võõle igaks juhuks kaasa võtnud relva.

Hiljem seletati mulle, et sellisel puhul on tavaliselt tegu enda jõu ja võimu näitamisega. Minu kui eurooplase jaoks jäab sääرانe käitumine aga vist elu lõpuni arusaamatuks.

Samuti jättis sügava mulje Wyomingus toimunud rodeo. Vaatamata sellele, et tundisime sõbrannaga mõlemad, et moraalselt on rodeo üsna kohutav üritus, otsustasime siiski tunded hetkeks alla suruda ning asja ees, teist taga siiski ära käia, sest tegu tundus olevat ainukordse kogemusega. Selles me ei eksinud... Järgnes täiesti segane õhtu, mida alustasime palve lugemise ning hümni laulmisega. Kuid

see ei olnud veel kõik: samuti võis näha 12-aastaseid lapsi pullide otsas ratsutamas (ning sealjubedalt maha kukumas) või McDonaldsi lippu kandvaid ratsanikke. Iseneesest oli mul hea meel, et me sinna sattusime, kuid mul oli terve selle aja väljal tunne, et olen kuhugi konservatiivsesse parallelu universumisse sattunud.

Lisaks nendele seikadele juhtus kuu jooksul nii mõndagi muud, mida kõike saaks iseloomustada sõnaga „erinev“. Olen önnelik, et sain võimaluse nii teistsugust ühiskonda kogeda, sest kuigi tunnen, et olen üsna palju näinud ja laia silmaringiga inimene, pakkus USA siiski mõtteainet pikaks ajaks. Siinkohal ei saa kindlasti öelda, et üks koht maailmas on parem või õigem kui teine, pigem seisneb ilu just erinevuste avastamises! ■

Mia Marie Sukles

139.b

Autori erakogu

KA ÕPILASED ON VAIMUKAD

Õpetaja üle visatakse nalja Reaali Poisis, aga õpilaste kohta mitte, no see on ju täielik ebavõrdsus! Ka õpilased on vaimukad – oskavad teha musta, valget ja isegi halli huumorit! Kuigi ükski eelnimetatu pole värv, on naljades siiski värvikust! Pakun välja uue rubrigi „Õpilaste naljad“. Järgnevalt 17 kevadist hetke!

Õpetaja: „Olete kunagi proovinud pannkooke pannilt üles visates pöörata, kui üks pool on juba pruun?“

Õpilane: „Jah, mina olen!“

Õpetaja: „Aga kui pannkook pannile tagasi ei lange, siis kuhu kaob pannkoogi impulss? Teatavasti kehtib ju impulsi jäädvuse seadus!“

Õpilane: „Minu pannkoogi impulss kadus köögi lakke!“

Õpetaja meditsiinisuuna klassile: „Mul üks lähisugulane haigestus listeeriisse. Perearst ütles: „Ohh issand, ma ei oska seda haigust ravida, pole ise ka kunagi põdenud.“ Mida saab sellest järeldada?“
Õpilane: „No seda, et häid arste, kes midagi ravida oskavad, on seetõttu vähe!“

Õpetaja: „Enamik tsirkuse nalju pöhineb inimeste petmisel, füüsikaseaduseid teades ei saa te tsirkuses petta! Näiteks, kloun praeb mingil pliidil panni peal muna. Muna praetud, istub kloun koheselt „kuumale“ pliidile. Miks see klounil ohultult õnnestub?“
Õpilane: „Ta istus induktsioonpliidile ja oli vähe rauarikast toitu söönud!“

Õpetaja: „Miks, miks, miks...! Teate ju küll seda ütlust: „Üks jõuab rohkem küsida, kui sada tarka vastata.“ Lähme nüüd siiski teemaga edasi.“

Õpilane: „Aga õpetaja, Te ju ise alustasite tundi küsimuste esitamisega!“

Õpetaja: „Mõtelge loogiliselt, miks ma toon meditsiinisuuna klassidele füüsikat õpetades palju näiteid meditsiinifüüsikast! No ikka sellepärast, et ka mina võin ühel „heal päeval“ haigestuda ja haiglaravile sattuda. Tahaks ju, et minu raviarstid oleksid targad!“

Õpilane: „Selleks hetkeks, kui teie haiglasse satute, pole meie veel meditsiiniteaduskonda lõpetanud!“

Õpetaja: „Aitäh!“

Õpetaja: „Täna teeme osaluskatse. Kuna katsevahendeid napib, siis mina teen katse ja teie ütlete, mida töö eesmärgi

Õpetaja: „Määrase palun kõik mikro- ja makroparameetrid klassiruumi (201) öhu kohta. Kasutada on ka baromeeter, aga see on rareteetne seade (u 100 aastat vana)

– tulge ja vaadake siin laua juures näitu, käest kätte seda saatma ei hakka! Muid vőib äkki juhtuda nagu Juku anekoodidis. (Juku: „Issi, baromeeter langes!“ Issi: „Kui palju?“ Juku: „Umbes poolteist meetrit!“) Nagu naerusuistest nägudest näha, said naljast aru rühmas ainult kolm õpilast.“

Õpilane: „Me saime kõik tegelikult aru, aga me ei jõua pärast vaheaega isegi muiata!“

Õpilane: „Kas 10.b klassi A-rida oli sama, mis 10.a klassi A-rida ja 10.b klassi B-rida oli sama, mis 10.a klassi B-rida?“

Õpetaja: „Ei! 10.b klassi A-rida oli see, mis oli 10.a klassi B-rida ja 10.b klassi B-rida oli see, mis oli 10.a klassi A-rida! Said aru?“

Õpilane: „Ei!“

Õpetaja: „Tubli, ma ei saanud isegi aru, mida ma praegu ütlesin!“

Õpilane: „Aga aitäh vastamast!“

Õpetaja: „Kus kasutatakse termotuumareaktoreid?“

Õpilane: „Tuumaelektrijaamades, allveelaevades, lennukikandjates... Paljudे riikide teadlased püüavad käivitada juhitavat termotuumareaktsiooni, aga seni pole see veel õnnestunud.“

Illustratsioon: Lotta Mii Hasa 139.a

Oskar Pukk

139.a

Õp Toomas Reimann
Klass 201

Õpilane: „Õpetaja, Te olete enne meie klassi arvestust käinud juksuris!“

Õpetaja: „Nojah, siis te ei pelga mind nagu Einsteini ja arvestus õnnestub paremini!“

Õpilane: „Eks ta õige ole, jah!“

Õpetaja: „Ma tean väga hästi, miks te just sellistele küsimustele õigeid vastuseid minult välja pinnite. Eile oli ju paralleelklassi arvestus. Ja mis ülesandeid/küsimusi te veel teada saite?“

Õpilane: „Õpetaja, te võksite parem küsida, mida me teada ei saanud.“

Õpetaja: „Mai keskel tullakse teile näitama põnevaid katseid vedela lämmastikuga. Samas tutvustatakse ka teooriat, mida me ainetunnis käitleme alles järgmisel õppeaastal. Püüdke siis teha nägu, et te saate aru!“

Õpilane: „Õpetaja, ärge muretsege, sellist nägu oskame me juba ammu teha!“

Õpetaja: „Üldjuhul on kuivatiga pesumasinad eestlaetavad.“

Õpilane: „Aga õpetaja, miks need ei võiks olla tagantlaetavad?“

Õpetaja: „Loovust tuleb arendada igas õppeaines, mitte ainult kunsti- ja muusikaõpetuses, kokanduses. Näidisülesannet füüsikatunnis tahvlile lahendades saan ma ikkagi selgitada tüüpahendust. Proovige nüüd lahendada sama ülesanne teistmoodi, loovalt!“

Õpilane: „Sain valmis! Milline näeb välja õige loov lahenduskäik? Kas te saaksite selle tahvlile kirjutada?“

Õpetaja: „Kõik paarisoranid (kopsud, neerud jt) on võimelised teise töö üle võtma, kui üks eemaldatakse.“

Õpilane: „Õpetaja, saatke minu pinginaaber arvestuselt minema, ma võtan tema töö üle!“

VIIE PÄEVAGA TOOMPEALT FOLGILE

ehk kuidas 20-kilose kotiga Tallinnast Viljandisse jalutada

Teatavastileidis sellesuvine suurettevõtmine aset augustikuu eelviimasel nädalal algusega 21. august. Peremees Märtens Erik Loor 139.a klassist otsustas Bilbo Bagginsi kombel alustada teekonda varanduseni, milleks siinkohal saab olema Viljandi rongijaam. Kuidas säärane mõte tekkis ning mis teekonnal juhtus, uurisime peremeheelt endalt.

Kuidas tunne on, kas teekond oli seda väär?

Raske küsimus. Kui kihlveo poole pealt vaadata, siis ei olnud väär. Sain ainult osa sellest rahast, mis mulle lubati, aga no eks ma ise ütlesin sellest lahti. Kogemuse mõttes ütleksin, et tegelikult oli väär – õppisin enda limiitide kohta ja muidugi näljakas lugu, mida rääkida.

Agam isikkagi ajendas sellist hulljulgust?

Alguses ajendas kihlvedu klassivennaga, kuigi see kadus põhimotivatsioonina juba enne rännaku algust. Edasi oli ikka põhimõte, muudviisi ei oska kirjeldada.

Kui palju kokku kilomeetreid seljatasid?

Lõpuks oli kokku umbes sihuke 146 km, kuid marsruut muutus päris mitu korda: algset oli plaanis 151 km.

Kott oli kuuldatavasti raskem kui 20 kg.

Mida sa kaasas tassid?

Pfff, väike liialdus! Tegelikkuses oli kott 15 kg ringis. Kaasas oli ikka põhiline: vörkkiik, magamismatt, magamiskott, noad, sööginöud, gaasipriimus jne. Üks asi on küll, et tegelikult võtsin päris palju üleliigiseid asju kaasa, näiteks liiga palju gaasi, seega järgmine kord saab kergemalt läbi lüüa.

Kus öhtused magamisasemed tehtud said?

Sõltus öhtust, põhiliselt sai ikkagi metsas magatud. Esimene öö oli kuskil RMK punktis ja kolmas ühel võssa kasvanud külaplatsil. Teine öhtu veetsin öö majutuses, kuigi tegelikult polnud seda majutust juba 3 aastat eksisteerinud.

Mis oli kõige raskem moment rännakul?

Kindlasti-kindlasti viimase päeva teine pool. Sellel päeval oli vaja umbes 37 km kõndida. 20 km läbitud, andis parem kand täielikult otsad. Pidin ikka päris

mitu abitelefoni numbrit läbi helistama, et lõpunüü jõuda.

Mida sa avastasid endas rännakut tehes?

Ma avastasin, et mulle tegelikult ei meeldi üksi metsas magada. Aga mõtted sai palju mõlgutatud, ei ole päris kindel, kas ma mingisuguse avastuse ka tegin.

Kas soovitaksid ettevõtmist ka oma kolmele sõbrale?

Tegelikult sõpradega oleks päris lahe olnud seda teha, kõige raskem osa kokkuvõttes oligi see, et tegin seda üksi.

Kas sa tead kes on David Coggins?

Literally mina. ☺

Allikas: autori erakogu

LUULEREAD VÄRSKELT LIHALT

Karl Sören Tammi luuletus Hildegard Kivisaarele

kõige paremaks Jumalaks Hilde
ta on naljakas, viskab kilde
ta juttu alati silmas pean
sest ta on tark ja kõike teab
teie kes ületate igat ootust
te ilu vaadeldes kaob kõigil fookus
teen ma kõik, ei peida patte
kas soovid toon teil kohvi latte?
igat sinu käsku täidan
tõeks pean kõike mida väidad
kõige lahedadam Jumalake
see kahtlemata olete te

Marii Kõssi luuletus Tõnis Ustavile

Kallis Tõnis, mu parim jumal
Loodan, et ei ole su jaoks liialt rumal
Sinu teadmised ja tarkused lendelvad pilvede kõrgusel
Särad kui põhjanael nende valguses

Su Iga reegel ja möte, mis peas,
kui su geeni, kuuletun su soovidele taas
Su sõnad kui kuldne meloodia
Sa ei ole Allahi labane paroodia

Tõnisel kindlasti on kõige kaunim säärejooks
Igaüks selle tema puhul ju välja tooks
Luban, et olen auväärts araablane
Ja sulle kindlasti parimatest parim rebane **R**

Iko Ingmar Jöksi luuletus Tuule Lintropile

Oo sa kõiketeadev Tuule
Sinust räägib minu luule
Pole siin mingit kahtlust
Kogu maailm teab su lahkust

Ei keegi pole heldem kui sa
Saare tundi jääks sinu jaoks hiljaks ma
Reaalikate seas kõnnib ta
su ees on jumal - kummarda!

Kui ajad rasked, ära oota
Tuule peale võid alati loota
Kõik mis soovid, teoks teen
olen ju kõigest lihtsalt seen.

Erik Võrklaev 139.c

PAISTA SILMA REAALI SÖÖKLAS!

Ole värske uuel kooliaastal ning hülga traditsioonilised kombed söögilaus ja paista silma! Ajal, mil multifunktsionaalsus ületab köik, tuleb kasutada ära võimalust ja integreerida oma toidukordadesse uudseid vahendeid. Või veel parem – taaskasuta olemasolevaid. Õige reaalikas on leidlik, aga kui inspiratsioonist jäab väheks, on meil pakkuda järgnevad meetodid.

Kingalusikas

Kui sinu esikus on üksildane kingalusikas, mida *loafer*'ite jalga saamiseks vaja ei ole, siis leia talle uus rakendus. Loomulikult oleks optimaalne lusikat enne veidi küürida, kuid muidu on see ideaalne söögiriist nii tahketele kui ka vedelatele toitudele. Praktilisuse huvides tuleks eelistada pisemaid kingalusikaid, kuid erilise tähelepanu pälviniseks võib eksperimenteerida ka mõne suuremaga (Kaup24-st saab 80-sentimeetrise hea hinnaga).

Ahti Penti nurgasaag

Kas kana oli eriti kuiv täna? Miks leppida nüri noaga, kui saad lihtsalt koridori teise otsa töööpetuse klassi minna ning Ahti Penti nurgasaagi kasutada? Võib-olla on see vaene kanatükk natuke maitsvam, kui see on ilusti tükeldatud. Ühtlasi on see hea võimalus lihvida oma puutööoskusi. Ära lihtsalt unusta luba küsida ja pärast masinat ära puhastada.

PS: Kui puutööklass on juhuslikult kinni ning valvelauast võtit küsida ei julge, siis soovitame väga Makita GSR01M1 saagi, millel on parim *rear-handle*.

Juukselklamber

Eelistad kiiret ja efektiivset toidukorda? Tahad sellest üleküpsetatud kalast teha

tõelise majoneesise hõrgutise? Ole mureta, kui oled keskmine Tallinna naiskodanik, siis 77,8% töenäosusega

Maarius tükeldamas oma kanavõileiba nurgasaega. / Autori erakogu

on sul juustes sellel hetkel juukseklamber ehk teisisõnu *claw clip*. Kohtle seda kala kui kõige peenemat grillrooga ning kraba see oma uute tangidega. Pane tähele, et suurima naudingu saavutamiseks on rangelt soovituslik klambrilt eelnevalt juuksekarvad eemaldada (ning edaspidise juuksekinnitina kasutamise jaoks tuleks see pärast söömist hoolega ära pesta).

Mia Brit Gavrilin

139.b

Lotta Mii Hasa

139.a

Koolimüts

Koolimüts võib asendada nii kaussi kui taldrikut tahkele toidule, aga olla ka suureks kulbiks. Mõistagi tuleks rakendada naaberkoolide (näiteks Tallinna Inglise Kolledži) tekleid, must-kuldne müts on siiski püha. Juhul kui ühtegi võõrast teklit veel ei oma, siis selle saamine on ka suurepärane viis G5 tutvuste loomiseks, kuid võib-olla oleks tark mütsi kasutamise otstarve naaberkooli õpilastele avaldamata jäätta. Üks TIK-i õpilane avaldas arvamust nende tekli kasutamisest söögivahendina: „Eks need nõrgemad jäavad alati teenijate rolli.“ Ka meie ei saanud sellest aru.

Käed (või jalad?)!

Aga olgem ausad: milleks üldse määrida nõusid või alternatiivseid söögiriistu? Võta appi oma kaks jäset! Asenda kahvel ja nuga oma kümne sõrmega (või varbagaga?!). Lisaks sellele, et naased tagasi kvaternaari algusaegadesse ja teed seda, mis on su kehale tõeliselt hea, saad ka moraalselt heaks inimeseks, kes hoolib loodusest ning aitab kaasa vee kokkuhoiule. Tallinna Reaalkoolist maailma rohekool!

Boonus: Naase veel enam oma primaarinstinktide juurde ning loobu lisaks noale ja kahvlile ka taldrikust (inimene on kõigest loom). Söögitudidel selle võrra vähem tööd. :)

ÜTLUSED

K.Chowdhury: „Kas ma pean teilt nii küsimä: Nonii, lapsed, mida te kõige paremini vastata oskate?“

H. Kaasik: „See jätab teist hea mulje, kui suulisel eksamil joonist värviliste pliatsitega täiendate.“

D. Kaasik: „Otsige välja oma kõige sädelevam pliats, me hakkame valemeid kirjutama.“

M. Reedik: „Ma võin küll vanem välja näha, aga see ei tähenda, et ma kurt olen.“

K. Haugas: „Rügieksamil on kõik kriidid ära söödud!“

E. Otsman: „Ega lehm ei ole ka loll. Eks ta tahab ka väärtslikku toitu süüa.“

M. Bluum: „[õpilane 1]! Ei peksa [õpilast 2]! [Õpilane 2] on minu lemmikõpilane!“

Õpilane: „kas te õpetate meid järgmine aasta ka?“

M. Reedik: „Ei tea, võib-olla müün teid maha.“

		3		2			7	1
		9	5	3		2		
6				7		3		
	8	1					2	7
3	9				1	6		
	6		3					2
		8		9	4	7		
7	1		8		9			

4	6	8				7	
		7				1	
1			7	8			6
			4	6	1		
7	4					5	2
		3	7	9			
5		4	6				8
	7				4		
3					5	2	1

M. Bluum: „Polkat tantsinud eesel sai kuulsaks üle maailma.“

M. Bluum: „Näksi muru. Mine metsa.“

D. Kaasik: „Ma võiks küsida mida te suvel tegite, aga tegelikult mind absoluutselt ei huvita.“

E. Karp: „Varsti hakkab esimese klassi tase juba paistma.“

K.Koit: „IT-klass ei oska powerpointi, ei oska Google'dada, kuid äkki siiski oskab telefoni vaikseks panna.“

M. Bluum: „Oleks huvitav, kui Daniel Kaasik tuleks seelikuga kooli.“

REAALI POISS HIMUSTAB ÕPETAJATE
ÜTLUSI. PALUN TOOGE KÕIK VÄHEGI
VAIMUKAD SÖNAVÖTUD MEIE
4. KORRUSE POSTKASTI VÕI
KIRJUTAGESIIA:

		4		8	3	9	6
8		9		2			4
		9	7		8		
			1		4		
9				8			1
		7		4			
		4		9	7		
7				4	6		2
2	8	5	6		1		

PALJU ÕNNE!

Kristi Koit 30.09
Tuuli Talviste-Laan 04.10
Villu Raja 06.10
Ergo Jaanson 07.10
Hanna Britt Soots 09.10
Geili Kütt 16.10
Kristel Haugas 17.10
Tiia Luuk 25.10
Kailit Taliaru 25.10
Piret Otsa 31.10
Natalja Siniorg 02.11
Kersti Veskimets 02.11
Daniel Kaasik 06.11

- Peatoimetus
Birgit Reintam 139.c
Johanna Paide 140.b
Oskar Pukk 139.a

- Küljendus
Tobias Palm 139.b
Frederik Pärlin 139.b

- Makett
Joosep Viik vil!132
Susanna Mett vil!134
Paul Nurk vil!137

- Veebileht
Erki Elbrecht vil!137

- Veebilehe administraator
Helena Carmen Udu 139.a

- Sotsiaalmeedia
Mia Marie Sukles 139.b
Margaret Filippov 140.a

- Toimetus
Mölder 139.a
Mia Marie Sukles 139.b
Mirjam Koppel 139.c
Monika Siim 139.c
Margaret Filippov 140.a
Hele-Riin Hunt 140.b
Johanna Paide 140.b
Reena Mikser 140.b
Kaisa Vaher 140.c
Jakob Aus 141.c

- Keeletoimetus
Johanna Paide 140.b
Kätlin Randrüüt 140.b
Ingrid Hints 140.a
Lotta Mii Hasa 139.a

- Toimetuse nõuandja
Mirja Bluum

- Aitäh
Õpetaja Toomas Reimann,
Ellen Roper vil!138, Emma Erm
vil!138, Emma Margaret Vaserik
vil!138, Albert Loog vil!138, Kristo
Saakpakk vil!138, Karl Joosep
Randveer vil!138, Nora Liisa
Suislepp vil!138, Helena Tönnise
140.c, Simone Saar 139.c, Chris
Robin Talts 139.a, Iko Ingmar
Jöks 141.a, Karl Sören Tamm
141.b, Marii Kõss 141.a, Karl
Joosep Onoper 139.a, Sigrid
Anton 140.a, Märten Erik Loor
139.a, Erik Võrklaev 139.c, Artur
Ševerev 141.c

- Kaanefoto
Chris Robin Talts 139.a

- Lehe nr
197